

Re-Salbăticire

Caracatița si opoziția împotriva acesteia

Vadim Lafayette

5 August 2023

În epoca străveche, nucleul nostru nomad se desfăta în legea de sine neîngrădită, prosperând dincolo de spectrele care ne bântuiau mințile, așa cum a prevăzut Stirner. Marele cap primordial, dezlegat de spectrele ciorapilor de mătase, cutreiera, numind bogățiile pământului ca domnie de sine, un suveran rătăcitor.

Dar epocile s-au scurs părănd o simplă licărire în tapiseria nesfârșită, când călătorul primordial a descoperit grâul, mierea de susținere. Rapid, această susținere a devenit un pion în ghearele conducătorilor tribali. Foamea primordială, un freamăt de dorință, a fost prinsă, transformată într-un instrument de subjugare, generând vorbirea condusă de kulak, un labirint de voință ierarhică. Santinelele înarmate, gândirea tribală înrădăcinată și influența amvonului s-au solidificat, dând naștere începutului statismului.

Trecerea de la egoistul sălbatic la omul arhaic a născut un despotism de vis fără precedent. Conflictele tribale au generat o dependență înrădăcinată de structurile autoritare, infiltrând fiecare aspect al existenței unice. Unicul, prins de loialitate — față de familie, formă, credință și dogma societală — a cedat în fața ghearelor legăturii normative.

La început, conducerea era concentrată în mâinile kulakului, dar de-a lungul epocilor vechi, s-a fragmentat, răspândindu-se în straturile societale. Această difuzie a născut un pântec de conducere vast, asemănător unei entități octopode, ale cărei tentacule se încolăceau și se întindeau peste tapiseria țărilor străvechi. Dintr-un loc unic, conducerea a crescut într-o rețea policentrică și omniprezentă, țesându-și tentaculele prin căile convolute ale narațiunii civilizației în desfășurare.

Apoi ascensiunea creștinismului a distrus obiceiurile tribale, aducând masele sub dubla dominație a bisericii și regalității. Lanțurile feudalismului au legat straturile inferioare de stăpânii lor, întărind mecanismele de conducere. Tentaculele conducerii, țesute de biserică și regalitate, au prins strâns comunitatea

Până când burghezia, venind ca o forță revoluționară, a inițiat o luptă existențială împotriva regalității. Această luptă a născut bogăția, o forță neliniștită în destrămarea instituțiilor tradiționale ale Europei, desacralizând ceea ce odinioară era sacru. Conducerea s-a transformat, trecând de la domnie la conducerea parlamentară a comunelor — burghezia — un punct de cotitură transformator care arată calea de la vremurile vechi la modernitate, deschizând calea pentru apariția liberalismului. Divinul a fost pus deoparte, uzurpat de ascensiunea măreției umanității. Sacralitatea odinioară consacrată în spiritul sfânt s-a disipat, făcând loc pentru apariția unei esențe colective umane.

Umanitatea a devenit idealul central, oferind omului drepturi și libertăți legate de contururile „umanului”. Peste ideologii — liberalism, proprietate comună, comunitate totală, distributism — a apărut un câmp de luptă tumultuos, fiecare încercând să transforme unicul într-un simplu vas de cârpă, un soldat devotat în campania neobosită pentru nașterea umanității. Lupta dintre aceste ideologii a răsucit și contorsionat unicul în slujba viziunilor lor marcate pentru binele colectiv.

Lumea s-a cufundat într-un câmp de luptă ideologic, dorință împotriva dorinței, unde oamenii au îmbrățișat cu bucurie lupta de vis pentru cauzele lor drepte. Naziștii s-au ciocnit cu liberalii în Europa, în timp ce Japonia Showa s-a ciocnit cu cele trei principii ale lui Sun Yat-sen în China, doar pentru a înfrunța rezistența lui Mao și a adunării sale comuniste. Fasciștii și comuniștii s-au înfruntat în Rusia, dând naștere unei alianțe improbabile — liberalismul și marxism-leninismul luptând împotriva amenințării iminente a fascismului.

Post-fascism. un război de 44 de ani a izbucnit între libertate și proprietate comună, dând naștere omului postmodern. Acest spectacol haotic, un război al forțelor de vis, a avut ca scop să prindă masele în tentaculele sistemelor de conducere mânuite de caracatiță. În mijlocul acestui tumult, libertatea a apărut ca cel mai puternic gladiator al caracatiței.

Liberalismul, la nivel mondial, a impregnat masele cu idealurile umaniste, venerând sacralitatea drepturilor deținerii, puterii și prosperității. Părea să aprindă sfârșitul vremurilor de altădată, o perioadă în care viitorul post-liberal sau post-capitalist se estompa în uitare. Comunismul, Anarhismul, Distributismul, Socialismul reduce la simple capitole în cărțile vechi, au fost considerate experimente eșuate, înfrânte de aparența „naturală” impusă de ascensiunea liberalismului.

În mijlocul acestei povestiri persistente, ideea unei revoluții socialiste devine o fantezie , în timp ce liberalismul se consolidează ca o construcție societară neclintită și aparent invincibilă. Aura inevitabilității care înconjoară valorile deschise la minte eclipsează renașterea altor ideologii, solidificând supremația liberalismului ca paradigmă de reglementare.

Pentru a te elibera de ghearele caracatiței trebuie să ataci tentaculul care te acaparează pe tine , tentaculul se află în miezul, adânc înglobat în domesticire. dezlegarea, implică o avangardă a deteritorializării — un rămas bun de la structurile și constrângerile date. Prin urmare, re-sălbatică devine o cale de a se dezlega din strânsoarea caracatiței prin revenirea la o formă de sălbăticie nemărginită.

Cum întreprinde cineva această deteritorializare și resălbăticire? Răspunsul constă în perceperea unui sentiment subconstient al proprietății – o revendicare existențială marcată de eliminarea cătușelor de vis, cum ar fi corectitudinea, umanismul, drepturile, statele și datoria. „Toate lucrurile nu sunt nimic pentru mine”. Pentru a duce o insurecție împotriva societății prin folosirea instrumentelor accesibile care nu pot fi folosite de procesul de autoritate pentru ducerea unei trai de idler si nu de muncitor deoarece munca este o acțiune obligatorie care ajută doar la creșterea profitului si prin urmare un stil de viață care implică efort minimal pentru a acoperii interesele tale ar fi un început esențial.Crearea de grupuri de rezistență bazat pe ajutor reciproc ne-ideologic si de durată scurtă având în vedere doar scopul care este în interesul fiecăruia astfel membri să nu fie constrânsi să rămână dacă nu mai poftesc.

Biblioteca Anarhistă

Vadim Lafayette
Re-Salbăticire
Caracatița și opoziția împotriva acesteia
5 August 2023

ro.theanarchistlibrary.org